Nr 22.

Ankom till Riksdagens kansli den 21 mars 1912 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande sex särskilda ordinarie anslag under riksstatens fjärde hufvudtitel.
(1:a Afd.)

1:o.

De värnpliktigas aflöning, inskrifning och redovisning m. m.

I punkt 21 af fjärde hufvudtiteln af den till Riksdagen den 13 januari 1912 aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att öka anslaget till de värnpliktiges aflöning, inskrifning och redovisning m. m., nu 2,642,364 kronor, med, i jämnt krontal, 131,641 kronor till 2,774,005 kronor.

Till det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 13 januari 1912 har departementschefen beträffande det nu ifrågavarande anslaget anfört följande:

»Af detta anslag har för rullföringsväsendet å fastlandet och å Gottland, till färdkostnader och mönstringskostnader plägat utgå vissa belopp, som icke beräknats direkt efter de värnpliktiges tjänstgöringsdagar. Däremot har naturligtvis penningbidraget och penningtillskottet plägat beräknas direkt efter tjänstgöringsdagarna.

För rullföringsväsendet å fastlandet och å Gottland synes mig böra beräknas samma belopp som vid senaste Riksdagar: respektive 219,985 och 13,000 kronor.

Färdkostnaderna nedsattes vid 1911 års Riksdag från 450,000 till 350,000 kronor och torde böra alltjämt upptagas till sist nämnda belopp.

Mönstringskostnaderna, hittills beräknade till 25,000 kronor, skulle måhända nu kunna nedsättas något, sedan 1911 års Riksdag beslutat ändring i värnpliktslagen, afseende mönstringsresornas inskränkande; men det synes mig lämpligast att, innan någon nedsättning sker, afvakta verkningarna af berörda lagändring.

Om i afseende å de värnpliktigas tjänstgöringsdagar tillämpas förut (sid. 116) angifna, af såväl arméförvaltningen som mig förordade beräkningsgrunder, komma penningbidraget och penningtillskottet att uppgå till respektive 1,926,940 kronor 40 öre samt 116,079 kronor 40 öre.

Anslagssumman för år 1913 kommer således att blifva (219,985+ + 13,000 + 350,000 + 25,000 + 1,926,940: 40 + 116,079: 40 =) 2,651,004 kronor 80 öre.

Samtliga ofvan nämnda utgiftsposter hafva upptagits fullständigt i enlighet med arméförvaltningens förslag. Arméförvaltningen har dessutom beräknat en ny utgiftspost om 123,000 kronor till understöd åt vissa värnpliktigas familjer. Denna fråga är ännu icke i det skick, att den kan föredragas inför Kungl. Maj:t, men då så torde blifva fallet inom kort, har jag låtit upptaga äfven sistnämnda utgiftspost i bifogade beräkning af förevarande anslag (se bil. 70), hvilken beräkning slutar å en summa af 2,774,004 kronor 80 öre.»

I en inom Andra kammaren väckt motion (nr 1) har herr *E. Räf m. fl.* hemställt, att Riksdagen måtte besluta, att dagaflöningen till de värnpliktige under deras vapenöfning bestämmes till 50 öre pr dag samt att denna aflöning skall utgå äfven innevarande år.

Uti en likaledes inom Andra kammaren väckt motion (nr 68) har herr *G. Kronlund m. fl.* hemställt, att Riksdagen ville besluta, att aflöningen till de värnpliktige äfven under deras rekrytutbildning måtte bestämmas till 50 öre om dagen, och att Riksdagen måtte anslå därtill erforderligt belopp.

Vidare hafva till utskottet remitterats tvenne likalydande motioner, väckta den ena (nr 21) inom Första kammaren af herrar *G. Rosén* och *W. Skarstedt*, den andra (nr 114) inom Andra kammaren af herr *W. Bäckström*, däri hemställts, att Riksdagen måtte besluta, att de värnpliktiges dagaflöning skall från och med år 1913 utgå med 50 öre, samt anvisa härför erforderligt belopp.

Beträffande de till stöd för motionerna anförda skälen får utskottet hänvisa till själfva motionerna.

Utskottets yttrande.

Kungl. Maj:t har genom en den 19 januari 1912 dagtecknad proposition (nr 21) med förslag till lag om ändring i vissa delar af värnpliktslagen den 14 juni 1901 föreslagit, att öfningstiden för icke vapenföra värnpliktiga skulle inskränkas till 182 dagar. Riksdagen har numera bifallit denna Kungl. Maj:ts proposition, och kommer häraf att föranledas minskning i utgifterna från de i detta utlåtande omförmälda anslagen, hvilka alla äro beräknade med hänsyn till i statsverkspropositionen angifna antalet tjänstgöringsdagar för de värnpliktiga. Departementschefen har till Riksdagens ledamöter öfverlämnat beräkningar dels af den minskning i antalet tjänstgöringsdagar och dagar med penningtillskott för icke vapenföra värnpliktiga, som kommer att uppstå på grund af nämnda inskränkning i öfningstiden för de icke vapenföra värnpliktiga, dels ock af de besparingar å vissa statsanslag, som af samma anledning uppkomma. Af berörda beräkningar, som i hvad de angå anslag under fjärde hufvudtiteln vidfogas detta utlåtande, framgår, att besparingarna å följande anslag uträknats till nedan angifna belopp:

anslaget till de värnpliktigas aflöning, inskrifning och redovisning	kr.	113,966: 60
» » arméns mathållning	»	270,708: 62
» » arméns munderingsutrustning	»	154,023: 87
» » arméns diverse intendenturbehof	»	28,004: 34
» » arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten	»	56,008: 68
» » arméns sjuk- och veterinärvård samt hofbeslag m. m.	»	9,334: 78
Summa kronor		632,046: 89

Utskottet, som funnit det lämpligt, att dessa anslag minskas med de sålunda angifna beloppen, får alltså nu föreslå en nedsättning i anslaget till de värnpliktigas aflöning, inskrifning och redovisning m. m. med 113,966 kronor 60 öre.

Kungl. Maj:t har föreslagit, att anslaget skulle bestämmas till ett belopp af 2,774,005 kronor. I denna summa ingår, enligt hvad departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet gifver vid handen, en ny utgiftspost om 123,000 kronor till understöd åt vissa värnpliktigas familjer. Dock var frågan om sådant understöds beviljande vid anslagsbehofvens anmälande ännu icke i det skick, att den kunde föredragas för Kungl. Maj:t; och har denna fråga ännu ej blifvit underställd Riksdagens pröfning. Utskottet anser emellertid, att bestämmande

af ifrågavarande anslags belopp och afgörande af ofvannämnda i samband därmed stående frågor icke längre böra undanskjutas, hvarför utskottet anser, att i detta förslagsanslag bör inräknas berörda belopp å 123,000 kronor för mötande af de kraf, som komma att ställas på anslaget, därest Kungl. Maj:t kommer att framlägga förslag om understöd åt vissa värnpliktiges familjer och sådant understöd varder af Riksdagen beviljadt.

Hvad härefter beträffar de i ofvannämnda motioner väckta förslagen finner utskottet hvad i motionerna anförts icke innebära giltiga skäl till att frångå utskottets vid flera föregående riksdagar uttalade och med Riksdagens beslut år 1901 öfverensstämmande uppfattning, i enlighet hvarmed i liknande syfte väckta motioner förut afstyrkts och ej heller af Riksdagen bifallits.

Det skulle också äfven vid frånseende af de principiella betänkligheter, som förefinnas, kunna sättas i fråga, om det öfverhufvudtaget är lämpligt, att, medan utredningar pågå till utrönande af kostnaderna för försvaret, besluta en så stor ökning af ett ordinarie anslag under denna hufvudtitel som med omkring 1 ½ miljon kronor årligen, eller det belopp, som skulle erfordras för en ökning af de värnpliktigas aflöning under rekrytutbildningen från 20 till 50 öre om dagen.

Hvad beträffar det i herr Räfs motion framställda förslaget, att den höjda dagaflöningen skulle utgå redan år 1912, innefattar detta, att budgeten för år 1913 skulle belastas med ytterligare 1 ½ miljon kronor.

Utskottet finner sig alltså böra afstyrka de väckta motionerna.

Då Kungl. Maj:t föreslagit en ökning af anslaget med 131,641 kronor, men utskottet ofvan förordat en nedsättning med 113,966 kronor 60 öre, bör sålunda anslaget, som nu uppgår till 2,642,364 kronor, ökas med 17,674 kronor 40 öre till 2,660,038 kronor 40 öre, hvilket belopp med iakttagande af regeln att anslag böra i riksstaten utföras till jämnt krontal bör jämnas till 2,660,038 kronor, däri inbegripna 123,000 kronor att eventuellt vara tillgängliga för beredande af understöd åt vissa värnpliktigas familjer.

På grund hvad sålunda anförts får utskottet hemställa,

a) att herr Räfs m. fl:s motion nr 1 icke må af Riksdagen bifallas;

b) att herr Kronlunds m. fl. motion nr 68 icke må af Riksdagen bifallas;

c) att ej heller herrar Roséns och Skarstedts motion nr 21 samt herr Bäckströms motion nr 114 må af Riksdagens bifallas; samt

d) att Riksdagen må i anledning af Kungl. Maj:ts förslag öka anslaget till de värnpliktigas aflöning, inskrifning och redovisning m. m., nu 2,642,364 kronor, med 17,674 kronor till 2,660,038 kronor.

2:o.

Arméns mathållning.

Kungl. Maj:t har under punkt 22 af fjärde hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att minska anslaget till arméns mathållning, nu 7,386,558 kronor, med 186,558 kronor till 7,200,000 kronor.

Departementschefen har beträffande detta anslag till åberopade statsrådsprotokollet yttrat följande:

»Detta anslag har alltsedan år 1908 utgått efter 58 öre per man och tjänstgöringsdag.

Med beräkning af 12,002,592 manskapstjänstgöringsdagar (sid. 118) skulle således den för år 1913 erforderliga anslagssumman vara 6,961,503 kronor 36 öre (se bil. 71).

Detta är omkring 425,000 kronor mindre än anslagssumman för år 1912, som utgör 7,386,558 kronor. Både år 1909 och 1910 voro äfven de verkliga utgifterna under anslaget omkring 400,000 kronor mindre, än hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen beräknat.

Jag har emellertid äfven infordrat uppgift om det verkliga antalet manskapstjänstgöringsdagar åren 1909 och 1910; och jämföres detta antal med de verkliga utgifterna för samma år, så befinnes, att utgiften per man och tjänstgöringsdag öfverstigit 58 öre och utgjort för år 1909 omkring 63,1 öre samt för år 1910 omkring 61,3 öre. Att det likväl kunnat uppstå öfverskott på anslagsbeloppen för åren 1909 och 1910 har naturligtvis berott därpå, att å andra sidan det verkliga antalet manskapstjänstgöringsdagar vida understigit det beräknade.

I afvaktan på ytterligare erfarenhet af, huruvida siffran 58 öre äfven för år 1911 visat sig oriktig eller icke, anser jag ej tillrådligt att upptaga mathållningsanslaget för år 1913 till lägre belopp än 7,200,000 kronor.»

Utskottets yttrande.

Besparingarna å detta anslag på grund af den beslutade inskränkningen i öfningstiden för de icke vapenföra värnpliktiga hafva enligt hvad utskottet ofvan i punkt 1:o omnämnt och af bifogade tabläer

närmare framgår beräknats till 270,708 kronor 62 öre. Då den af Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen angifna minskningen af anslaget utgör 186,558 kronor, bör anslaget nedsättas med summan af nämnda båda belopp eller 457,266 kronor 62 öre, i jämnadt tal 457,266 kronor.

Under åberopande af hvad utskottet ofvan i punkt 1:o anfört får utskottet sålunda hemställa,

att Riksdagen må minska anslaget till arméns mathållning, nu 7,386,558 kronor, med 457,266 kronor till 6,929,292 kronor.

3:o.

Arméns munderingsutrustning.

I punkt 24 af fjärde hufvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att minska anslaget till arméns munderingsutrustning, nu 4,408,147 kronor, med, i jämnadt tal, 239,104 kronor till 4,169,043 kronor.

Till åberopande statsrådsprotokollet har dapartementschefen i fråga om detta anslag anfört följande:

»Allt sedan den nya härordningen antogs, har detta anslag beräknats efter 33 öre om dagen för hvarje man samt 10 öre om dagen för hvarje häst under användning och 5 öre om dagen för hvarje häst under uppställning i depå.

Med beräkning af 12,002,592 manskapstjänstgöringsdagar (sid. 118) skulle anslagsbehofvet för år 1913 vara 4,169,043 kronor 36 öre (se bil. 74).

Detta är väsentligt mindre än hvad som beräknats för år 1912 eller 4,408,147 kronor, men i själfva verket synes anslaget hafva beräknats för högt såväl för år 1912 som för närmast föregående år. Utgifterna under år 1910 — det sista året för hvilket finnas afslutade räkenskaper — utgjorde nämligen blott 3,563,914 kronor 21 öre och vid slutet af samma år fanns en reservation å anslaget till belopp af 1,127,547 kronor 60 öre.

Arméförvaltningen har anfört, att omkring 368,925 kronor af nämnda reservation stått till arméförvaltningens förfogande för förvaltningen direkt åliggande utgifter, under det att 758,622 kronor ställts till vederbörande regementens och kårers förfogande för komplettering och underhåll af den under anslaget hörande materielen och till er-

sättning för i tjänstgöring begagnade egna beklädnadspersedlar. Reservationen hade uppkommit särskildt vid truppförbanden med anledning af det afstannande i tillverkningen af arméns nya gråa uniformer, som nödvändigtvis betingades genom anbefallandet af de nya uniformsförsöken, hvilka först den 23 december 1910 utmynnade i ett slutligt fastställande af modeller å denna uniform. Sedan under år 1911 omfattande anskaffningar och tillverkningar verkställts vid truppförbanden, torde reservationen vid slutet af år 1911 hafva högst betydligt nedgått. Något fog för minskning i beräkningsgrunden per man och häst med anledning af den tillfälliga reservationen, som för arméförvaltningens del utgjorde allenast 368,925 kronor, syntes sålunda icke förefinnas, helst afsevärda brister i munderingsutrustningen vid armén förelåge att täcka samt dessförutom en afsevärd behållning under detta anslag städse borde för arméförvaltningens vidkommande afses för att säkerställa, att detsamma icke öfverskredes vid sig oförutsedt yppande behof, som ej kunde undanskjutas.

I likhet med arméförvaltningen anser jag, att icke någon nedsättning nu bör äga rum i fråga om de hittills beräknade beloppen per man och häst. Icke heller synes mig tillrådligt att använda någon del af den betydliga reservationen såsom bidrag till täckande af det beräknade anslagsbehofvet för år 1913. Enligt för 1904 års Riksdag framlagd plan bestrider nämligen ordinarie munderingsanslaget kostnaderna för tillverkning af de nya grå uniformskapporna, och af mig infordrad utredning angående denna tillverkning ger vid handen, att för densamma under de närmaste åren erfordras större belopp än vanligt. Jag ifrågasätter därför för närvarande ingen annan förändring af anslaget än den, som är en följd af den förändrade beräkningsgrunden i fråga om manskapets tjänstgöringsdagar.»

Under åberopande af hvad utskottet i punkt 1:o här ofvan uttalat, föreslår utskottet en nedsättning af detta anslag med 154,023 kronor 87 öre utöfver det af Kungl. Maj:t i sådant afseende angifna beloppet 239,104 kronor. Anslaget bör sålunda minskas med tillhopa 393,127 kronor 87 öre eller i jämnadt tal 393,127 kronor. Utskottets yttrande.

Utskottet hemställer sålunda,

att Riksdagen må minska anslaget till arméns munderingsutrustning, nu 4,408,147 kronor, med i jämnt krontal 393,127 kronor till 4,015,020 kronor.

4:o.

Arméns diverse intendenturbehof.

Uti punkt 25 af fjärde hufvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att minska anslaget till arméns diverse intendenturbehof, nu 763,604 kronor, med, i jämnadt tal, 43,448 kronor till 720,156 kronor.

Departementschefen har beträffande detta anslag till åberopade statsrådsprotokollet anfört följande:

»Detta anslag har de sista åren beräknats efter 6 öre per man och tjänstgöringsdag samt är för år 1912 upptaget till 763,604 kronor.

Med beräkning af 12,002,592 manskapstjänstgöringsdagar (sid. 118) skulle anslagsbehofvet för år 1913 vara 720,155 kronor 52 öre (se bil. 75).

Att anslaget kan bära en sådan nedsättning, synes mig framgå däraf, att utgifterna under år 1910, för hvilket anslaget upptagits till 760,729 kronor, utgjorde allenast 595,238 kronor 17 öre samt att vid 1910 års slut fanns å anslaget en reservation af 253,231 kronor 87 öre.

Arméförvaltningen har beträffande denna reservation anfört, att 127,201 kronor af densamma ställts under arméförvaltningen för dess direkta utgifter under anslaget samt att återstoden af reservationen redan anvisats till regementen och kårer för dem åliggande utgifter för komplettering och underhåll af den anslaget tillhörande materielen. Den arméförvaltningen underställda reservationen vore samlad för att jämte de besparingar, som vidare kunde erhållas, bekosta den längesedan behöfliga kompletteringen och ersättningen af arméns alldeles otidsenliga fordonsutrustning.»

Departementschefen satte därför icke heller i fråga, att reservationen skulle i någon mån tagas i anspråk för täckande af det beräknade anslagsbehofvet för år 1913, utan hemställde endast om den minskning af anslaget, hvarom i propositionen gjorts framställning.

Utskottets yttrande.

Af hvad utskottet ofvan i punkt 1:o anfört framgår, att detta anslag bör i anledning af nedsättningen i de icke vapenföras öfningstid minskas med 28,004 kronor 34 öre.

Om till detta belopp lägges den af Kungl. Maj:t förordade miskningen af anslaget, 43,448 kronor, erhålles en summa af 71,452 kronor 34 öre, hvarmed, sedan öretalet utelämnats, anslaget torde böra nedsättas.

Utskottet hemställer sålunda,

att Riksdagen må minska anslaget till arméns diverse intendenturbehof, nu 763,604 kronor, med i jämnadt tal 71,452 kronor till 692,152 kronor.

5:o.

Arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten.

Kungl. Maj:t har under punkt 26 af fjärde hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att minska anslaget till arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten, nu 1,899,586 kronor, med, i jämnadt tal, 84,568 kronor till 1,815,018 kronor.

Till åberopade statsrådsprotokollet har departementschefen i fråga om detta förslag yttrat följande:

»I de för 1910 års Riksdag framlagda beräkningarna upptogos: vissa belopp för fanjunkare och sergeanter med vederlikar såsom ersättning för ved och lyse, 11 öre för hvarje manskapstjänstgöringsdag och 2 öre för hvarje hästtjänstgöringsdag. I förhållande till föregående år utgjorde detta en höjning med 1 öre för hvarje tjänstgöringsdag. 1910 års Riksdag medgaf denna höjning, och 1911 års Riksdag medgaf en ytterligare höjning af 1 öre för hvarje tjänstgöringsdag, så att för år 1912 beräknats 12 öre för hvarje manskapstjänstgöringsdag samt 3 öre för hvarje hästtjänstgöringsdag.

Arméförvaltningen har anfört, att sedan ersättningar till underofficerare för ved och lyse första gången af 1907 års Riksdag biföllos, de årligen utgått med 130 kronor åt fanjunkare och 100 kronor åt sergeant; och ansåge sig arméförvaltningen — ehuruväl Kungl. Maj:t i nådigt bref den 22 juni 1911 tillagt innehafvare af underofficerslägenheter i slutvärnet å Karlsborg förhöjd sådan ersättning — icke hafva skäl att häri föreslå någon ändring, enär de på nämnda förhöjda ersättning belöpande kostnader alltjämt, utan att särskildt beräknas, torde kunna bestridas under anslaget.

Vid 1910 års utgång hade å anslaget funnits en reservation af 247,527 kronor 22 öre, däraf omkring 124,476 kronor tillkomme arméförvaltningen för dess direkta utgifter under anslaget och återstoden anvisats till regementen och kårer för dem åliggande utgifter under anslaget. Dessa behållningar vore på sitt sätt endast skenbara, då desamma och medel därutöfver erfordrades för att täcka de betydande utgifter, som föranleddes af den nya årsklass värnpliktiga, som vid infanteriet och med detta i öfningstid likställda truppslag tillkommit

under regementsöfningarna år 1911 och erfordrade en betydande komplettering af den anslaget tillhörande materielen. Att denna komplettering liksom utgifterna för densamma uppskjutits till år 1911, hade föranledts af omsorgen för att anslaget, såsom reservationsanslag, icke komme att öfverskridas. I den mån återstående delen af armén komme att kaserneras, måste beräkningsgrunden för tjänstgöringsdag ökas, för att anslaget skulle kunna bära detsamma påhvilande utgifter, och Kungl. Maj:t med Riksdagen hade också höjt denna beräkningsgrund för år 1912. Af detta anslag och dithörande utgifter berodde i hög grad manskapets trefnad och välbefinnande under dess militära tjänstgöring, hvarför — då åtminstone hitintills det icke med verkligt fog torde kunna påstås att, i betraktande af våra klimatiska förhållanden, jämnmåttet härvidlag öfverskridits — arméförvaltningen ej ansåge sig kunna ifrågasätta någon nedsättning i för detta anslag hitintills tillämpade beräkningsgrunder per tjänstgöringsdag.

Icke heller jag anser mig böra föreslå någon ändring i dessa beräkningsgrunder. Med beräkning af 12,002,592 manskapstjänstgöringsdagar (sid. 118) skulle således anslagsbehofvet för år 1913 utgöra 1,815,017 kronor 80 öre (se bil. 76). Och att detta belopp kommer att visa sig tillräckligt, därför borgar den omständigheten, att utgifterna under anslaget faktiskt icke uppgått till mer än 1,670,320 kronor år 1909 och 1,574,239 kronor år 1910. Det är visserligen så, att kostnaderna under anslaget ökas med hvarje regemente som kaserneras, men de kostnader, som anslaget får vidkännas för hvarje kaserneradt infanteriregemente, utgöra dock icke i medeltal mera än 25,000 kronor. Och sedan år 1910 torde intill utgången af år 1913 blott ytterligare 7 regementen komma att kaserneras.»

Utskottets yttrande.

Med hänsyn till hvad utskottet här ofvan i punkt 1:o) anfört får utskottet föreslå en minskning af detta anslag med 56,008 kronor 68 öre utöfver det belopp, 84,568 kronor, som Kungl. Maj:t i sådant afseende angifvit. Sammanlagda minskningen af anslaget torde sålunda, med utelämnande af öretalet, böra bestämmas till 140,576 kronor.

Utskottet hemställer sålunda,

att Riksdagen må minska anslaget till arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten, nu 1,889,586 konor, med i jämnadt tal 140,576 kronor till 1,749,010 kronor.

6:o.

Uti punkt 27 af fjärde hufvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att minska anslaget till arméns sjuk- och veterinärvård samt hofbeslag m. m., nu 372,186 kronor, med, i jämnt krontal, 11,325 kronor till 360,861 kronor.

Arméns sjuk- och veterinärvård samt hofbeslag m. m.

Departementschefen har beträffande detta anslag till åberopade statsrådsprotokollet anfört följande:

»Detta anslag finnes i statsregleringen för år 1912 upptaget till 372,186 kronor, beräknadt efter 2 öre för man och tjänstgöringsdag och efter 3,3 öre om dagen för hvarje kronan tillhörig häst, rusthållshäst eller legd häst.

Med beräkning af 12,002,592 manskapstjänstgöringsdagar (sid. 118) skulle anslagsbehofvet för år 1913 vara blott 360,861 kronor 18 öre (se bil. 77).

Att anslaget kan tåla vid en sådan nedsättning torde till fullo framgå däraf, att utgifterna under anslaget år 1910 icke uppgingo till mer än 287,733 kronor 48 öre och att vid slutet af samma år fanns en reservation å anslaget till belopp af 333,057 kronor 76 öre.

I fråga om detta anslag skulle det enligt min mening kunna med fullt fog ifrågasättas såväl att sänka de hittills beräknade beloppen af 2 öre för manskapstjänstgöringsdag och 3,3 öre för hästunderhållsdag som att använda en del af den anmälda reservationen för tillgodoseende af de beräknade behofven för år 1913; men då år 1910 var första året, förevarande anslag förekom i riksstaten, torde med frågan härom böra anstå, till dess erfarenhet vunnits under ytterligare någon tid.»

Utskottets yttrande.

Äfven i afseende å detta anslag får utskottet hänvisa till hvad som i punkt 1:o) här ofvan anförts. Den minskning i anslaget, som utskottet där förordat, utgör 9,334 kronor 78 öre. Om härtill lägges den af Kungl. Maj:t föreslagna minskningen med 11,325 kronor, erhålles en summa af 20,659 kronor 78 öre, hvarmed, efter utelämnande af öretalet, anslaget torde böra nedsättas.

Utskottet hemställer sålunda,

att Riksdagen må minska anslaget till arméns sjuk- och veterinärvård samt hofbeslag m. m., nu

372,186 kronor, med i jämnt krontal 20,659 kronor till 351,527 kronor.

Stockholm den 21 mars 1912.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hafva närvarit: herrar *A. G. L. Billing*, *A. Ekman*, *S. H. Kvarnzelius*, *A. N. Hahn*, friherre *J. T. Gripenstedt*, grefve *P. O. L. Klingspor*, friherre *C. H. Falkenberg*, friherre *J. G. Beck-Friis*, *A. C. Lindblad*, *C. G. Ekman*, *O. M. Strömberg*, *G. M. H. Ekelund*, *N. O. Bruce*, *H. Andersson* i Skifarp, *F. W. Thorsson*, *P. Olsson*, *C. Persson*, *K. V. Rydén*, *J. A. Sjö*, *N. E. Lindberg*, *J. Ström*, *E. A. Nilson*, *E. F. Hellberg* och *J. Pålsson*.

Reservation

vid *punkten 1:o)* (angående de värnpliktigas aflöning, inskrifning och redovisning m. m.): af herrar *S. H. Kvarnzelius*, *C. G. Ekman*, *P. Olsson* och *E. F. Hellberg* mot vissa delar af motiveringen.

Bilaga.

Beräkning

af den *minskning* i antalet tjänstgöringsdagar och dagar med penningtillskott för *icke vapenföra* värnpliktige, som skulle uppkomma, därest öfningstiden för nämnda värnpliktige inskränkes till 182 dagar (1911 års tjänstgöringsförhållanden angående de värnpliktige lagda till grund för beräkningen).

A. *Vid inskrifningarna uttagna icke vapenföre värnpliktige, hvilka inställt sig till tjänstgöring.*	Tjänstgöringsdagar à 0.20 krona.	Dagar med penningtillskott.
Infanteriet (2,686+334) × (240—182)	175,160	—
Kavalleriet 356×(365—182)	65,148	44,500
Fältartilleriet (352+8)×(365—182)	65,880	45,000
Positions- och fästningsartilleriet (107+9)+(240×182)	6,728	—
Fältingenjör- och fälttelegraftrupperna (82+16)×(365—182)	17,934	12,250
Fästningsingenjörtrupperna (42+7)×(240—182)	2,842	—
Trängen och intendenturskolorna (297+11+24)×(240—182)	19,256	—
B. *Under vapenöfningarna till icke vapenföra öfverförda värnpliktige.*		
Infanteriet (1,176+179)×58	78,590	—
Kavalleriet 65×183	11,895	—
2× 84	168	168
Fältartilleriet 62 × 183	11,346	—
8 × 84	672	672
Positions- och fästningsartilleriet (23 +1) × 58	1,392	—
Fältingenjör- och fälttelegraftrupperna 26×183	4,758	—
6× 84	504	504
Fästningsingenjörtrupperna (13+3)×58	928	—
Trängen och intendenturskolorna (50+5+6) ×58	3,538	—
Summa	466,739	103,094

Anm. 1. De värnpliktige vid fältingenjör- och fälttelegraftrupperna beräknas utgöra $^2/_3$ af samtliga värnpliktige vid ingenjörtrupperna.

Anm. 2. Öfverföringen under rekrytskolan till icke vapenföre beräknas ske vid kavalleriet och likställda truppslag under de 182 första dagarna.

Anm. 3. Öfverföringen under repetitionsöfningarna till icke vapenföre beräknas ske vid alla truppslag under första repetitionsöfningens första dygn (för enkelhetens skull vid beräkningarna).

Beräkning

af den *besparing* å nedanstående statsanslag, som skulle uppkomma, därest öfningstiden för *icke vapenföra* värnpliktiga inskränkes till 182 dagar.

	Kronor.	Summa.
Statsanslaget för de värnpliktiges aflöning, inskrifning och redovisning m. m.		
för 466,739 tjänstgöringsdagar, penningbidrag à 0,20 krona...	93,347: 80	
» 103,094 » penningtillskott på grund af § 35 mom. 2 af värnpliktslagen à 0,20 krona.....	20,618: 80	113,966: 60
Statsanslaget för arméns mathållning		
för 466,739 tjänstgöringsdagar à 0,58 krona		270,708: 62
Statsanslaget för arméns munderingsutrustning		
för 466,739 tjänstgöringsdagar à 0,33 krona		154,023: 87
Statsanslaget för arméns diverse intendenturbehof		
för 466,739 tjänstgöringsdagar à 0,06 krona.....		28,004: 34
Statsanslaget för arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten		
för 466,739 tjänstgöringsdagar à 0,12 krona		56,008: 68
Statsanslaget för arméns sjuk- och veterinärvård samt hofbeslag m. m.		
för 466,739 tjänstgöringsdagar à 0,02 krona.....		9,334: 78
	Summa kronor	632,046: 89

Stockholm den 8 mars 1912.

Einar Wikland.
Intendent.

Stockholm, K. L. Beckmans Boktryckeri, 1912.